

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 12.

Vydána dne 12. února 1921.

Obsah: (49.—52.) 49. Nařízení, jímž se stanoví organizační řád pro poskytování úvěru živnostníkům válkou poškozeným v Podkarpatské Rusi. — **50.** Nařízení, kterým se upravuje prodej vepřového masa na Moravě. — **51.** Vyhláška, že pozbyly platnosti úmluvy k zamezení dvojího zdaření, uzavřené mezi bývalým Rakouskem a Uhrami. — **52.** Nařízení, jímž se zrušuje zákaz prodeje snímaného vepřového masa v Čechách.

49.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 3. února 1921,

jímž se stanoví organizační řád pro poskytování
úvěru živnostníkům válkou poškozeným v Pod-
karpatské Rusi.

Dle zákona ze dne 23. května 1919, č. 276 Sb. z. a n., a dle § 3, odst. 8., ústavní listiny ze dne 29. února 1920, č. 121 Sb. z. a n., se nařizuje:

Článek I.

I. Účel úvěru pro živnostníky válkou poškozené.

(Čl. I. zák.)

§ 1.

Účelem úvěru pro živnostníky válkou poškozené jest poskytnouti příslušníkům živnostenského stavu v § 2 uvedeném úvěrové pomoci, aby udrželi neb zřídili živnosti v těch případech, ve kterých nemohou jí dosáti dostatečnou měrou pravidelným živnostenským úvěrem.

Pod slovem „úvěr“ v dalším znění tohoto organizačního řádu dlužno rozuměti úvěr pro živnostníky válkou poškozené.

II. Okruh účastníků.

(Čl. II. zák.)

§ 2.

Úvěru toho může se dostat:

a) majetníkům podniků živnostenských a obchodních, kteří jsou státními občany republiky Československé a kteří již před válkou provozovali samostatně živnost, která však ve válce poklesla nebo úplně zanikla bez viny jejich službou vojenskou, službou pro válečné účely nebo všeobecnými válečnými poměry, výjimečně též živnostníkům, kteří byli při vypuknutí války pomocníky;

b) vdovám a dětem po těchto živnostnících k dalšímu provozování živnosti.

Nárok na úvěr mají vdovy a děti po živnostnících pod a) uvedených, provozuje-li se podnik dále na jejich vrub dle § 40 zák. čl. XVII. z roku 1884.

III. Podmínky úvěru.

§ 3.

Ve všech případech § 2 jest účastenství v úvěru závislo na podmínce, že žadatel skutečně úvěrové pomoci potřebuje a že jí také jest hoden.

Zpravidla má tento úvěr býti omezen na takové živnosti, kterým dle zák. čl. XXIX. z r. 1875 předepsána byla daň výroková III. tř. nejvýše obnosem 200 K, nebo které pravděpodobně tak zdaněny budou.

Živnostníci, kteří si mohou bez velkých obtíží opatřiti dostatečný úvěr pravidelný, jsou vyloučeni z tohoto úvěru; rovněž tak majetníci podniků, které již před válkou byly blízky zániku, aneb o kterých je nepochybně, že nemohou býti trvale zachovány.

Pravděpodobnost úspěchu je také podmínkou úvěru dle § 2, lit. a), poslední věty.

Poskytnutí úvěru není na překážku, požívá-li dlužník úvěru pravidelného.

Úvěru poskytuje se jen k tomu, aby živnostenský podnik byl vybudován a dále veden. K úhradě osobních potřeb neb výživy žadatelovy nebo k vypořádání starších jeho závazků nesmí býti tohoto úvěru použito.

IV. Způsob úvěru.

§ 4.

Úvěr jest úročný a dlužno jej ve stanovených lhůtách splatiti. Jednotlivému živnostníkovi může býti tento úvěr povolen zpravidla nejvýše do 6000 Kč.

Úvěr poskytuje se na směnku nebo na dluhopis, avšak i v tomto posléz uvedeném případě jest dlužník povinen podepsati na požádání vedle dlužního úpisu i směnku.

Od dlužníka buďtež požadovány jistoty zřízením rukojemství, hypotéky, zástavou cenných papírů, pojišťky na život a pod., pokud lich může dle svých poměrů poskytnouti bez podstatných obtíží. Manželka dlužníková nebo družka žijící s ním ve společné domácnosti nechť přistoupí za všech okolností k jeho závazku jako solidární spoludlužnice.

Dále může býti dlužníku uloženo, aby na dobu trvání úvěrního poměru pojistil u tuzemského ústavu svůj podnik i se skladem surovin a zboží, jakož i ostatní svůj movitý a nemovitý majetek proti ohni a dal pojistku opatřiti vinkulační doložkou, že bude pojištěný obnos pojištěnci vyplacen jen se souhlasem Úvěrového komitétu.

I kdykoliv později, pokud úvěrní poměr trvá, může býti na dlužníkovu požadováno aby za úvěr dal jistotu neb danou jistotu doplnil, jest-li toho potřebí k zabezpečení úvěru a může-li to dlužník učiniti bez podstatných obtíží.

Při výplatě úvěru budiž toho dbáno, aby bylo zabezpečeno náležité upotřebení úvěru. K tomu konci může úvěr místo v penězích býti poskytnut také v surovinách nebo v zařízení dílenském za pomoci vhodných organizačních odborných, zejména živnostenských nákupních a strojových družstev. Dlužník je povinen vésti řádné účetní záznamy, z nichž musí býti patrné použití úvěru.

Pokud se poskytují příplatky úrokové z veřejných prostředků (čl. V. zák.), jest úrok z úvěru pro všechny dlužníky jednotný; sazbu jeho ustanovuje čas od času ministerstvo obchodu v dohodě s ministerstvem financí způsobem pro ústavy úvěr ten poskytující závazným, při čemž bude dle možnosti dbáno toho, aby úrok byl co možno nízký a stálý. Zatím činí úrok nejvýše 5 ze sta ročně. Úroků z prodlení se ustanovení toto netýká. Mimo úrok smejí býti dlužníku účtovány jen skutečné hotové výlohy, nikoliv však provise.

§ 5.

Každý úvěr má býti splácen ve lhůtách nejvýše pololetních a má býti takto splácen postupně nejdéle do 11 let; splácení počíná až po uplynutí prvního roku a splátky kapitálové pro další prvá tři léta mohou býti stanoveny částkami nižšími.

Dlužník může úvěr splatit i předčasně kdykoliv.

Od věřitele může však úvěr býti vypovězen jen v těchto případech:

a) zjistí-li se, že úvěr byl vylákán předstíráním nepravdivých skutečností, nebo že ho nebylo použito pro živnost dlužníkovu;

b) zanikne-li živnostenský závod dlužníkův na př. proto, že živnostník zemřel nebo živnosti se vzdal, ji zcizil nebo že mu byla odňata;

c) jestliže dlužník převzatých závazků neplní, ačkoliv by tak při dobré vůli činiti mohl;

d) jestliže dlužník svévolně odepře dáti jistotu dle § 4, odst. 5., dodatečně požadovanou;

e) jestliže se majetkové poměry dlužníkovy před uplynutím původně stanovené lhůty ku splacení z jakéhokoliv důvodu tak příznivě utvářejí, že může úvěr bez nesnázi splatiti;

f) lze-li s určitostí za to míti, že podnik, pro který úvěr byl poskytnut, nedá se udržeti, a byla-li by dalším ponecháním úvěru ohrožena bezpečnost tohoto úvěru.

Přeloží-li dlužník svůj podnik do místa ležícího mimo Podkarpatskou Rus, může býti úvěr a záruka za úvěr buď na žádost dlužníkovu nebo z moci úřední převeden za souhlasu výboru, případně komitétu příslušného pro nové sídlo podniku na činitele v tomto výboru, případně komitétu zastoupené. Odepře-li tento výbor (komitét) svůj souhlas nebo dá-li souhlas k převedení jen části úvěru a je-li dozor nad upotřebením úvěru a péče o bezpečnost a řádné splacení úvěru dosavadním peněžním ústavem a Úvěrovým komitétem ve smyslu § 10 tohoto organizačního řádu přeložením podniku znemožněna nebo značně znesnadněna, může býti úvěr, případně nepřevedená jeho část předčasně vypovězena.

Totéž platí obdobně tehdy, byl-li podnik dlužníkův přeložen do Podkarpatské Rusi z jiného území republiky.

Výpověď je zpravidla tříměsíční. Dle okolností, zejména hrozí-li nebezpečí z prodlení, může býti výpovědní lhůta zkrácena.

V případech odst. b) může býti úvěr za povsádních podmínek ponechán dlužníkovu nástupci v živnosti, převezme-li veškeré závazky z poměru úvěrního.

Ustanovení § 12, odst. 5., o lhůtě k podání žádosti za úvěr pro tento případ neplatí.

V. Orgány úvěru.

A. Úvěrový komitét.

§ 6.

Pro záležitosti úvěru zřizuje se „Komitét pro úvěr živnostníkům válkou poškozeným v Podkarpatské Rusi“, zkráceně „Úvěrový komitét“.

Sídlem komitétu jest Užhorod.

Do Úvěrového komitétu vysílají po dvou zástupcích ministerstvo průmyslu, obchodu a živností a ministerstvo financí, po jednom zástupci referát ministerstva sociální péče pro Podkarpatskou Rus v Užhorodě, civilní správa pro Podkarpatskou Rus a županské úřady. Dále zasedá v Úvěrovém komitétu po jednom stálém zástupci obcí, peněžních ústavů, řemeslnictva a obchodnictva. Zástupce tyto jmenuje ministerstvo obchodu.

K rozhodování o žádostech za povolení úvěru jest přizváti též obec sídla podniku žadatele. V pozvání jest vyložití věc, o kterou se jedná, s upozorněním na záruku, kterou obec má nésti, a jest obci oznámiti adresu stálého zástupce obcí v Úvěrovém komitétu s poučením, že obec může buď informace zaslati tomuto stálému zástupci obcí nebo vyslati do schůze Úvěrového komitétu svého zástupce. Dostaví-li se do schůze vlastní zástupce obce, má v případech, jež se ho týkají, hlasovací právo na místě stálého zástupce obcí.

Má-li býti jednáno o záležitostech, na nichž má hmotný zájem peněžní ústav, který má úvěr poskytnuti nebo úvěr poskytl, jest do schůze pozváti též tento peněžní ústav a udati předmět jednáni a adresu stálého zástupce peněžních ústavů v Úvěrovém komitétu s poučením, že ústav může buď informace zaslati tomuto stálému zástupci nebo vyslati do schůze svého zástupce. V případě posledním má vlastní zástupce peněžního ústavu v případech, jež se ho týkají, hlasovací právo na místě stálého zástupce peněžních ústavů.

Vzniknou-li v Podkarpatské Rusi po vydání tohoto organizačního řádu další činitelé, kteří ve smyslu čl. IV. zákona ze dne 23. května 1919, č. 276 Sb. z. a n., ručí za závazky z úvěrů, náleží též jim po jednom zástupci v Úvěrovém komitétu.

Ministerstvo průmyslu, obchodu a živností může povolati do Úvěrového komitétu též zástupce činitelů, kteří jsou nebo se utvoří na podporu zájmů řemeslnictva a obchodnictva a jich úvěru pro Podkarpatskou Rus.

Za každého zástupce jest jmenovati též náhradníka, jenž nastoupí, je-li zástupce zaneprázdněn.

Dva nebo více činitelů mohou jmenovati zástupce společného, kterému pak přísluší tolik hlasů, kolik jich dohromady přísluší činitelům, které zastupuje.

Uvedení činitelů jmenují zástupce a jich náhradníky v Úvěrovém komitétu trvale, mohou je však kdykoliv odvolati a nahraditi zástupci jinými.

Dostaví-li se do schůze Úvěrového komitétu jen jeden zástupce (náhradník) těch činitelů, kteří mají právo vysílati dva zástupce, hlasuje i za druhého nepřítomného zástupce.

Úvěrový komitét volí ze svého středu na každé tříletí předsedu a potřebný počet jeho náměstků, jakož i potřebný počet referentů a zapisovatelů. Funkce referentská a zapisovatelská může býti též vznesena na úředníky oddělení ministerstva průmyslu, obchodu a živností pro Podkarpatskou Rus, po případě na úředníky kanceláře Úvěrového komitétu.

Schůzi ustavující svolá civilní správa pro Podkarpatskou Rus a její zástupce předsedá této schůzi.

Funkce členů Úvěrového komitétu jest úřadem čestným. Činitelům v Úvěrovém komitétu zastoupeným jest zůstaveno, aby svým zástupcům nahradili ztrátu času a výlohy cestovní. Členové Úvěrového komitétu, jakož i úředníci, kteří obstarávají práce Úvěrového komitétu, jsou vedle jiných povinností, plynoucích z jejich úředního postavení, zejména povinni zachovávatí nej přísnější mlčení o úředních záležitostech vůči každému, komu nejsou povinni o záležitostech těch učiniti sdělení úřední.

§ 7.

Schůze Úvěrového komitétu svolává předseda dle potřeby a jest povinen svolati schůzi, požádá-li o to ministerstvo průmyslu, obchodu a živností nebo ministerstvo financí nebo pět jiných členů Úvěrového komitétu. Pozvání ke schůzi buďtež rozeslána alespoň 8 dnů předem a buďtež v nich stručně uvedeny předměty, o kterých má býti jednáno.

Předseda určuje pořad jednáni, řídí schůze a spolu se zapisovatelem podepisuje zápis o usneseních ve schůzích učiněných.

Úvěrový komitét může se usnáseti, je-li ve schůzi jeho přítomna alespoň $\frac{1}{4}$ členů. Usnášení děje se většinou hlasů přítomných. K povolení úvěru jest třeba většiny $\frac{2}{3}$ přítomných. Předseda hlasuje spolu a jeho hlas rozhoduje při rovnosti hlasů.

Má-li se povoliti usnesením Úvěrového komitétu úvěr nad 6000 Kč, jest potřebí, aby byli přítomni zástupci ministerstva průmyslu, obchodu a živností a ministerstva financí a aby oba souhlasili s usnesením.

Má-li předsedající za to, že usnesení Úvěrového komitétu jest formálně neplatné, nebo že Úvěrový komitét překročil meze své působnosti, nebo porušil závažné zájmy veřejné, a trvá-li Úvěrový komitét přes jeho námítky na svém usnesení, jest oprávněn zastaviti výkon usnesení

až do rozhodnutí ministerstva průmyslu, obchodu a živnosti, kterému jest věc bez odkladu předložiti. Ministerstvo průmyslu, obchodu a živnosti jest mimo to oprávněno z moci úřední zrušiti usnesení Úvěrového komitétu, trpí-li vadami výše uvedenými.

Tato ustanovení platí obdobně pro užší výbory Úvěrovým komitétem snad zřízené.

Kancelářskou agendu, korespondenci a účetnictví Úvěrového komitétu obstarává referát ministerstva průmyslu, obchodu a živnosti pro Podkarpatskou Rus. Ministerstvo průmyslu, obchodu a živnosti může v dohodě s ministerstvem financí pověřiti touto agendou jiného činitele. V případě tom stanoví též odměnu za tyto práce a způsob její úhrady. Písemná vyřízení podpisuje předseda Úvěrového komitétu spolu se zodpovědným úředníkem kanceláře.

§ 8.

K působnosti Úvěrového komitétu náleží zejména:

1. organisovati a řídití akci úvěrovou v Podkarpatské Rusi;
2. ustaviti a řídití kancelář Úvěrového komitétu pokud by toho nastala potřeba, imenovati její personál a konati nad ním moc disciplinární, pokud by nešlo o personál přidělený jiným úřadem;
3. míti v patrnosti povolené úvěry;
4. súčtovati platy postihující ručitele ze záruky za povolené úvěry, převzaté dobrovolně nebo povinně po zákonu ze dne 23. května 1919, č. 276 Sb. z. a n.;
5. při jednotlivých žádostech o úvěr:
 - a) konati šetření o žádostech,
 - b) povolovati úvěry, stanoviti podmínky úvěru v mezích tohoto organisačního řádu a prikazovati povolené úvěry peněžním ústavům,
 - c) požadovati dodatečně jistotu neb doplnění jistoty za povolený úvěr,
 - d) vésti dozor nad upotřebením úvěru,
 - e) rozhodovati o předčasné výpovědi úvěru,
 - f) povolovati nástupci v živnosti dlužníkově, aby převzal úvěr,
 - g) uznávati jednotlivé úvěry za nedobytné;
6. rozdělovati příplatky úrokové mezi ústavy úvěr poskytující;
7. podávati ministerstvu průmyslu, obchodu a živnosti a ministerstvu financí výroční zprávy o stavu úvěrové akce, jakož i jiné zprávy, výkazy a dobrozdání, o které úřad tento požádá;
8. vyjadřovati se o zamýšlených změnách sazby úrokové pro dlužníky, jakož i příplatků úrokových pro ústavy úvěry poskytující;

9. voliti ze svého středu užší výbory, vymezovati jejich působnost a stanoviti řády pro jejich jednání;

10. vydávati závazné instrukce v mezích tohoto organisačního řádu.

§ 9.

Užší výbory Úvěrovým komitétem zřízené vyřizují úkoly, které jim byly Úvěrovým komitétem přikázány a které mohou záležeti v přípravě usnesení Úvěrového komitétu nebo v jich vyřizování.

B. Peněžní ústavy úvěr poskytující.

§ 10.

Ústav, který se přihlásí k poskytování úvěru, jest povinen odevzdati Úvěrovému komitétu prohlášení, že jsou mu ustanovení tohoto organisačního řádu známa a že se jim podrobuje.

Ústav tento jest pak povinen pečovati o to, aby úroky a splátky z úvěrů jim vyplacených řádně byly spláceny, směnky včas obnovovány, pojistné placeno atd., a opatřiti vše, čeho na ochranu úvěru jest zapotřebí. Také jest povinen býti Úvěrovému komitétu nápomocen při dozoru nad řádným použitím úvěru. Ocitne-li se dlužník v prodlení, jest ústav povinen vyšetřiti, proč nebylo placeno, a shledá-li závažné důvody pro předčasnou výpověď úvěru, bez průtahu učiniti Úvěrovému komitétu v tom směru návrh. Je-li nebezpečí v prodlení, opatříž ústav sám ihned, čeho je zapotřebí k zajištění pohledávky.

Každou měrou jest peněžní ústav povinen nejdéle do 30 dnů ode dne splatnosti ohlásiti Úvěrovému komitétu neplacení jakož i důvody pro sečkání dluhu, které snad dlužníkovi z vážných příčin povolil.

Lhůta 30denní počíná dnem následujícím po dni splatnosti, případně po dni, kterého byla směnka postihem ústavu vrácena.

§ 11.

Nedbá-li peněžní ústav, jenž přikázaný mu úvěr poskytl, povinnosti jemu uložených, ručí za škodu tím způsobenou činitelům záruku poskytujícím dle občanského zákona; kromě toho může býti Úvěrovým komitétem vyloučen z účasti na úvěru a úvěry jím poskytnuté přenesou se pak na jiný ústav. Takový výrok Úvěrového komitétu jest konečný.

VI. Řízení o žádostech.

§ 12.

Žádost o úvěr budiž podána u toho peněžního ústavu, který dle přání žadatele má úvěr poskytnouti, a to na jednotném tiskopise, jež bude míti na skladě Úvěrový komitét a županské úřady.

Je-li peněžní ústav, u něhož žádost byla podána, přihlášen k akci úvěrní nebo současně se přihlašuje, postoupí tuto ihned Úvěrovému komitétu a sdělí mu zároveň svoje stanovisko.

Nebyla-li žádost o úvěr peněžním ústavem přijata proto, že se peněžní ústav nepřihlásil k akci úvěrní a přihlásiti se nehodlá, obrátí se žadatel na jiný peněžní ústav k akci úvěrní přihlášený nebo na Úvěrový komitét, který jej na některý peněžní ústav poukáže.

Úvěrový komitét přikáže úvěr při jeho povolání tomu ústavu, kde žádost byla podána. Pro podávání žádostí ustanovena jest propadná lhůta, která činí:

1. pro žadatele, kteří v den vyhlášení tohoto organizačního řádu jsou v občanském výdělečném povolání, jeden rok od vyhlášení řádu;

2. pro žadatele, kteří se teprve později do občanského výdělečného povolání vrátí, dva roky ode dne, kdy byl propuštěn z vojenské služby nebo služby pro válečné účely.

V případech, kdy pro skutečnosti, jež nejsou v moci žadatelově, není možno, aby podnik živnostenský ihned byl obnoven neb zřízen, postačí k zachování nároku na úvěr žádost o záznam u Úvěrového komitétu, kterou nutno podati v uvedené jednoroční nebo dvouleté lhůtě.

§ 13.

V žádosti za úvěr dlužno uvést zejména:

1. jméno, povolání, stav (ženatý, svobodný, vdovec), počet dětí, den a rok narození, rodiště a příslušnost a nynější bydliště žadatelovo, jakož i jeho bydliště před válkou;

2. označení a sídlo podniku, pro který se úvěr požaduje;

3. zdali a jak se žadatel, nebo běží-li o další provozování živnosti dle § 40 zák. čl. XVII. z r. 1884, jeho otec nebo manžel války zúčastnil a kdy se vrátil do občanského stavu;

4. zda a který podnik a jak dlouho žadatel samostatně provozoval před odchodem do služby válečné neb před vznikem okolností, které přivodily úpadek nebo poklesnutí podniku;

5. z jakých důvodů podnik žadatelův upadl nebo poklesl;

6. obnos daně výrokové III. třídy z podniku živnostníka předepsané v posledních třech letech jeho trvání;

7. výkaz veškerého majetku (aktiv a pasiv) a příjmů žadatelových, po případě průkaz, že bylo povoleno příročí dle čl. VII. zák.;

8. velikost požadovaného úvěru a udání, kde a jakého pravidelného úvěru žadatel požívá, neb kde mu byl odepřen;

9. zdali žadatel obdržel snad již úvěr v území mimo Podkarpatskou Rus, v jaké výši, kterým komitétem nebo výborem byl mu povolen a u kterého peněžního ústavu vyplacen;

10. návrh, jaké splácení má být stanoveno a jaké jistoty žadatel nabízí;

11. případný průkaz o pojištění podniku se skladem i ostatním majetkem žadatelovým proti ohni;

12. účel, ku kterému má být úvěru přímo použito;

13. zdali žádá živnostník výplatu úvěru v hotovosti nebo v surovinách nebo v dílenském zařízení s udáním důvodů;

14. udání, zdali a jaké veřejné pomoci se žadatel již dostalo, buď ve způsobu podpory, nebo ve způsobu úvěru.

K žádosti buďtež připojeny potřebné listinné doklady, jako vojenské listiny, daňový arch (adóiv), knihovní výtah o nemovitém majetku a hypotečních dlužích, stvrzenka na poslední pojistnou prémii a pod. Průkaz živnostenského oprávnění žadatelova musí být v každém případě předložen.

§ 14.

Úvěrový komitét provede šetření co nejrychleji a nejvhodněji pomocí místních peněžních ústavů, obce pobytu a pod.

Při žádostech živnostníků v Podkarpatské Rusi se usazujících buďž vždy vyžádána zpráva příslušného Zemského komitétu v Praze, v Brně neb v Opavě nebo Ústředního výboru v Turčanském Sv. Martině, zda živnostník žádal již o úvěr v obvodu tohoto zemského komitétu, resp. Ústředního výboru, a buďtež vyžádány veškeré spisy oně žádosti, nechť byla vyřízena kladně nebo zamítavě.

VII. Opatřování prostředků k poskytování úvěru.

§ 15.

Jako pravidlo předpokládá se, že místní peněžní ústav, pověřený prováděním úvěru, bude míti k tomu dosti vlastních peněžních prostředků.

Nastane-li u místního peněžního ústavu mimořádně přece potřeba opatřiti si peněžní prostředky pro úvěry výpůjčkou, učiní tak reeskontem směnek z úvěrů.

K eskontu přijímají se směnky i se šesti-měsíční splatností.

Všechny reeskonty směnek z úvěrů musí reeskontující ústav oznámiti do tří dnů Úvěrovému komitétu.

VIII. Působnost vládní.

§ 16.

Ministerstvo průmyslu, obchodu a živností vykonává dozor nad činností Úvěrového komitétu a jeho výkonných orgánů.

IX. Ručení veřejných činitelů za závazky z úvěrů.

(Čl. IV. a VI. zák.)

§ 17.

Závazky z úvěrů poskytnutých dle tohoto organizačního řádu požívají 90%ní záruky veřejných činitelů dle čl. IV. a VI. zákona ze dne 23. května 1919, čís. 276 Sb. z. a n.

Za závazky ty ručí:

- a) stát československý až do 50%,
- b) župa až do 30%,
- c) obec až do 10%.

Pro příslušnost činitelů uvedených pod b) a c) jest rozhodno sídlo živnostenského závodu nebo sídlo hlavního závodu, pro jehož majetníka byl úvěr povolen, v den povoleného úvěru.

Vzniknou-li v Podkarpatské Rusi po vydání tohoto organizačního řádu další činitelé, kteří ve smyslu čl. IV. zák. ze dne 23. května 1919, č. 276 Sb. z. a n., ručí za závazky z úvěrů, přejde na ně část záruky uvedené pod lit. b), a to též za úvěry do té doby již povolené. Kvotu záruky stanoví ministerstvo průmyslu, obchodu a živností v dohodě s ministerstvem financí, berouc za podklad čl. IV. zákona ze dne 23. května 1919, č. 276 Sb. z. a n., po případě též § 19 nařízení vlády republiky Československé ze dne 4. května 1920, č. 336 Sb. z. a n.

X. Příplatky úrokové.

(Čl. V. zák.)

§ 18.

Ministerstvo průmyslu, obchodu a živností bylo zmocněno, aby v dohodě s ministerstvem financí povolovalo úrokové příplatky ke zlevnění úvěru. Příplatky budou uhrazovány z polovice státem a z polovice příslušnou župou.

Vzniknou-li v Podkarpatské Rusi po vydání tohoto organizačního řádu další činitelé, kteří ve smyslu čl. IV. zákona ze dne 23. května 1919, č. 276 Sb. z. a n., ručí za závazky z úvěrů, rozvrhne ministerstvo průmyslu, obchodu a živností v dohodě s ministerstvem financí znova úhradu úrokových příplatků berouc za podklad příslušná ustanovení ostatních organizačních řádů pro poskytování úvěru živnostníkům válkou poškozeným.

Pokud poskytují se tyto úrokové příplatky z prostředků veřejných, ustanovuje ministerstvo obchodu v dohodě s ministerstvem financí úrokovou a eskontní sazbu z úvěrů (§ 4, poslední odstavec).

Zatím platí pro ústavy úvěry přímo poskytující úroková sazba 5% a úrokový příplatek 2%. Pro ostatní peněžní ústavy, které směnky z úvěrů eskontují, stanoví se eskontní sazba vzájemnou dohodou. Úrokového příplatku se jim neposkytuje.

Poukazování příplatků děje se pololetně na základě výkazů, jež ústavy mající na ně nárok předkládají budou Úvěrovému komitétu.

XI. Úlevy berní a poplatkové.

(Čl. IX. zák.)

§ 19.

Ku podpoře úvěru (čl. I. zák.) poskytuje se těchto úlev berních a poplatkových:

1. Veškeré právní jednání, všechny listiny, podání a úřední úkony, jichž vyžadovati budou organisace a provádění úvěru, jsou s vynětím směnek a soudního řízení osvobozeny od kolkových a přímých poplatků; toto poplatkové osvobození platí zejména:

a) pro organizační statuty a jednací řady orgánů úvěrů, které podle organizačního řádu (čl. III. zákona) mají býti ustanoveny, pokud by tyto akty jakožto soukromoprávní smlouvy společenské podle všeobecných ustanovení poplatkové povinnosti byly podrobeny, dále pro společenské smlouvy ústavů peněžních, pokud takové smlouvy by byly zřízeny výhradně pro přibrání ústavů peněžních k součinnosti v úvěru, a konečně pro veškerá podání nebo právní listiny a úřední výkony, jež vyskytnou se při úředních stycích orgánů úvěrů s úředními orgány autonomní a státní správy;

b) pro ona podle všeobecných ustanovení poplatná právní jednání a právní listiny a jinaké úřední úkony (úřední ověřování a pod.) a vůbec pro veškeré, podle všeobecných ustanovení poplatné právní akty, jichž vyžadovati budou povolování úvěru, dále zaúčtování, listinné osvědčování, výplata a její potvrzení, zajištění, vkladné z knihovního zajištění úvěru a výrazné kvitance.

Pro takové právní listiny, jichž podle povahy nemusí použito býti výlučně k účelům úvěru, jest poplatkové osvobození, které se povoluje podle předchozího odstavce, podmíněčno.

Podle § 23 cís. pat. z 2. srpna 1850 nutno na osvobozených listinách, není-li účel vyhotovení již zjevný z jich obsahu, uvést klausuli: „Osvo-

bozeno od kolků a poplatků dle čl. IX. zák. ze dne 23. května 1919, č. 276 Sb. z. a n., o úvěru pro živnostníky válkou poskožené.“

2. Provozování úvěrních obchodů z těchto úvěrů, jež se děje ve společném podniku několika zúčastněných ústavů úvěr ten poskytujících a jež bude účetnický samostatný, požívá výhody § 20, č. 2., uherského zák. čl. VIII. z r. 1909.

Tomuto společnému podniku přísluší také osvobození od 60% válečné přírážky dle zák. čl. IX. z r. 1918.

O společném podniku zúčastněných ústavů ku provozování úvěrních obchodů z úvěrů pro živnostníky válkou poškozené povede se zcela samostatný, přesný účet, který bude úplně oddělen od účetnictví podniků jednotlivých zúčastněných ústavů samých.

Účetní závěrky společného podniku budtež dle §§ 25 a 27 uher. zák. čl. VIII. z r. 1909 i s dokladem o schválení jich a s výkazem o účasti jednotlivých ústavů předkládány každoročně příslušným finančním ředitelstvím.

Dále budiž zřízena a vyměřovacímu úřadu předložena registrovaná smlouva společenská, která upravuje vzájemné právní poměry zúčastněných ústavů a míru účasti jich na společném podniku.

3. Společenstva trvale od daní dle § 4, č. 3., uh. zák. čl. VIII. z r. 1909 osvobozená nepozbývají osvobození, když účastníci se poskytování úvěru vcházejí v úvěrní styky i s nečleny.

Článek II.

Ministru průmyslu, obchodu a živností se ukládá, aby provedl v dohodě s ministrem financí a ministrem spravedlnosti toto nařízení.

Článek III.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.

Dr. Burger v. r.

Dr. Kovařík v. r.

Dr. Šusta v. r.

Dr. Gruber v. r.

Dr. Mičura v. r.

Dr. Fatka v. r.

Husák v. r.

Dr. Procházka v. r.

Dr. Brdlík v. r.

Dr. Engliš v. r.,

jako ministr financí a v zastoupení nepřítomného ministra průmyslu, obchodu a živností.

50.

Nařízení presidenta zemské správy politické na Moravě ze dne 1. února 1921,

kterým se upravuje prodej vepřového masa na Moravě.

§ 1.

Ustanovení § 1 nařízení správce zemské politické správy na Moravě ze dne 2. července 1920, čís. 430 Sb. z. a n., dle kterého prodej vepřového masa jest přípustným jedině ve stavu nesnímaném, se tímto zrušuje.

§ 2.

Nařízení toto vstupuje ihned v platnost.

Za presidenta zemské správy politické:

Remeš v. r.

51.

Vyhláška ministerstva financí ze dne 31. ledna 1921,

že pozbyly platnosti úmluvy k zamezení dvojího zdanění, uzavřené mezi bývalým Rakouskem a Uhrami.

Vzhledem k cirkulárnímu nařízení maďarského ministerstva financí ze dne 18. září 1920, čís. 18.101, kterým úmluvy o zamezení dvojího zdanění, uzavřené dne 8. října 1907 mezi finančními ministry bývalého Rakouska a Uher, byly dnem 3. listopadu 1918 počínajíc prohlášeny za neplatné, uvádí se na základě § 285 zákona o osobních daních přímých ze dne 25. října 1896, č. 220 ř. z., ve znění novely ze dne 23. ledna 1914, č. 13 ř. z., u výkonu retorse ve všeobecnou známost, že úmluva II. o zamezení dvojího zdanění oněch podniků, které rozšiřují obchodní činnost na oba státy, a o některých jiných záležitostech z oboru daní přímých, uzavřená dne 8. října 1907 mezi finančními ministry bývalého Rakouska a Uher a schválená zákonem ze dne 30. prosince 1907, č. 278 ř. z., jakož i úmluva, jak nakládati při dani důchodové a uherské dani z kapitálových úroků a rent s úroky z cenných papírů, vydaných v druhém smluvním státě, uveřejněná vyhláškou bývalého rakouského ministerstva financí ze dne 31. prosince 1907, č. 9 ř. z. ex 1908, pozbývá v poměru mezi republikou Československou a nyníjším maďarským státem dnem 3. listopadu 1918 počínajíc platnosti, a že tedy od tohoto dne v poměru k státu maďarskému platí pro obor daní přímých bezvýhradně všeobecná ustanovení, platná v republice Československé.